

In Gods licht wordt alles - licht.

Tot vreugdevolle disgenoot
aan de tafel van Gods liefdemaal,
waar Hijzelf langsaam om te bedienen,
werd voor altijd uitgenodigd

de Heer

REMI KESTELIJN

weduwnaar van **Mevrouw Leonie Stassens**,

geboren te Mater op 30 mei 1888 en god-
vruchtig overleden in de H. Hartkliniek te
Oudenaarde op 26 december 1975.

voorzien van de HH. Sakramenten der Zieken
en de Pauselijke Zegen.

Lid van de Bond der Gepensioneerden.

Als 'n gelukkig man heeft Remi onder een
geleefd, gewerkt, bemind, gebeden, gerust en
van het leven genoten... zonder de excessen
van een Pallieter. Heel « Boerie's » familiaal
leven, in huis of op 't hof, maar ook zijn
beetje boerderij met zijn koetjes, zijn slachte-
rij, zijn « witting-kraam », zijn fruithandel en
zijn café droeg de stempel en kleuren van een
Breugheltaferaal.

Onder Gods oog en het waakzaam oog van
Leonie, heeft hij, geduldig en goedmoedig,
vrij van zorgen, zich aan Gods Voorzienigheid
toevertrouwd. Steeds had hij tijd om naar
mensen te luisteren en met mensen te praten,
en niet het minst met mensen uit het Rust-
oord, die er warmte en een gretige gespreks-
partner vonden. De gulhartigheid, tedere na-
bijheid en eenvoud, dit diep menselijk respect
voor iedereen en niet het minst voor sukke-
laars, heeft hij, als hoogste gave en typische
familiale trek, overgeplant op zijn kinderen.
Gods belofte indachtig, heeft hij niet te
vrezan « of hij samen met « Leonietje » hun
broeders hoeder was en met hen deelde brood
en land ». Beiden kenden zij de taal om
mensen in nood en miserie te helpen, te

troosten en te « bemoederen ». Hun hart vierde
kermis mee tot in de kleinste gehuchten toe
en door « hun kleine spullen » hielpen zij
vreugde afscheppen van kindergezichten en be-
kenden.

Een koning te rijk heeft hij jarenlang van zijn
« oudedag » geprofiteerd, nu eens hier futse-
lend en vroetend en dan weer daar « beestjes
vertroetelend ». Hij verstond de kunst bij de
hand te zijn en anderen terwille te zijn, maar
bovenal wist hij zichzelf te laten vertroetelen
naar mond, geest en hart... Dat zulk een
vader op handen werd gedragen van zijn kin-
deren, moet ons dan niet verwonderen: iets
van Gods vaderhart - in altijd-nabijzijn en
begaan zijn met zovele dingen zonder meten
van de tijd - lichtte in hem op en trok aan;
Remi had altijd iets te vertellen, als gij maar
tijd hadt... Zijn kinderen, waaronder Paula, -
die niemand kan nadoen - hebben hem steeds
bij voorkeur die plaats van tijd en ruimte ge-
geven, waarin hij zich zelfs in ziekte en
onttacking een koning voelde, die zelfs niet
hoefde te spreken om gediend te worden.
Daarom zal hij ook zo een grote leegte en
stilte achterlaten...

Kinderen en kleinkinderen allemaal, dank voor
je onuitputtelijke kracht bij verzorging aan
huis of in de kliniek, waar je kon rekenen
op de steun van Emmatje of de trouwe toe-
wijding en kunde van geneesheren en zie-
kenpersoneel... Mogen wij allen weer eens
samen gelukkig bijeen zijn, spelend voor Gods
aangezicht, en de volle vrede genieten, die
het Kerstekind mij, moeder en Madeleine voor-
goed heeft gebracht in het jaar 1975. Bidt en
werkt daarvoor, gij allen en speciaal wees
gij daarvan een teken, gij, mijn dochter, zus-
ter Madeleine, en mijn neef priester. Tot
weerziens allen!

De families KESTELIJN, LUST, VAN HAUTE,
STASSENS, GHIJSELINCK,

danken U voor de bliken van kristelijke
deelneming.